

انتخاب شهردار تبریز در کما؛ این بار منجی کیست؟

سکوت شورانشینان تبریز در ماجرای انتخاب شهردار جدید در شرایطی وارد ششمین هفته خود، یعنی تقریباً نیمی از زمان دوره قانونی سرپرستی شده است که سرپرست شهرداری، اعضای شورا، افکار عمومی و صاحب‌نظران، کاملاً بر موقت بودن این نوع اداره شهر و الزام و اجبار شورای چهارم برای انتخاب سریع شهردار واقف هستند.

سکوت شورانشینان تبریز در ماجرای انتخاب شهردار جدید در شرایطی وارد ششمین هفته خود، یعنی تقریباً نیمی از زمان دوره قانونی سرپرستی شده است که سرپرست شهرداری، اعضای شورا، افکار عمومی و صاحب‌نظران، کاملاً بر موقت بودن این نوع اداره شهر و الزام و اجبار شورای چهارم برای انتخاب سریع شهردار واقف هستند.

به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، تعیین سرپرست برای اداره شهر و شهرداری تبریز توسط شورای اسلامی چهارم در 11 شهریور ماه سال جاری به عنوان نخستین تصمیم این نهاد مدنی، اگرچه در بطن خود پیامی به معنای عدم تمایل به همکاری شورای جدید با مدیر قبلی و کلیددار سابق تبریز یعنی علیرضا نوین داشت و ایضا در همان روزهای نخست این انتخاب نیز بر عدم انتخاب سرپرست منتخب به عنوان شهردار آینده به عنوان اصلی‌ترین شرط شورای چهارم در واگذاری اداره موقت شهر و شهرداری به سرپرست تأکید شد و این موضوع را شهرام دبیری رئیس شورا به صراحت اعلام کرد (نقل به مضمون)؛ با این حال تعلل و به تعبیری بهتر بی‌خیالی این نهاد مدنی و اعضای آن نسبت به آغاز سریع روند انتخاب شهردار، انتخاب و معرفی گزینه‌های مورد نظر، اخذ برنامه کاری از کاندیدها و در نهایت غریبانه‌ی و رسیدن به گزینه‌ای واحد باعث شده است دوران کوتاه مدت و سه ماهه سرپرستی همچون برق و باد در حال سپری شدن باشد و این تعلل یا عدم اجماع و تعیین تکلیف نزد افکار عموم، نوعی فرصت سوزی تلقی شود.

سکوت و بی‌تحریکی شورانشینان تبریز در ماجرای انتخاب شهردار جدید در شرایطی وارد ششمین هفته خود، یعنی تقریباً نیمی از زمان دوره قانونی سرپرستی شده است که هم سرپرست محترم شهرداری، هم اعضای شورا و هم افکار عمومی و صاحب‌نظران، کاملاً بر موقت بودن این نوع اداره شهر و الزام و اجبار شورای چهارم برای انتخاب سریع شهردار واقف هستند و با وجود موفقیت‌ها و خدمات‌رسانی چشمگیر و قابل توجه مدیریت فعلی شهرداری در 40 روز گذشته، به ویژه با ارائه خدمات حداکثری و ضربتی در قالب خدمات محله‌ای به شهروندان، شورای شهر ناگزیر از تعیین تکلیف کرسی شهرداری این شهر خواهد بود.

وضعیت موجود در شرایطی فضای مدیریتی شهر تبریز را با یک سؤال بزرگ مواجه و اسباب نگرانی شهروندان و صاحب‌نظران مسائل شهری را فراهم کرده که با وجود قطعی بودن تصمیم شورای چهارم برای ایجاد تغییر در رأس مدیریت شهرداری از ابتدای کار، به هر دلیل و عنوان ممکن که البته حق قانونی و طبیعی این نهاد مدنی است و نیز با وجود در اختیار داشتن زمان و فرصت کافی 70 روزه تا روز استقرار و آغاز به کار قانونی، این شورا همچنان با فرصت سوزی و عدم اجماع بر سر فرد و گزینه‌ای مشخص، به نوعی بخش عمده‌ای از زمان کافی برای یک انتخاب حیاتی و مهم را از دست داده‌اند و در حال حاضر که کمتر از دو ماه به اتمام فرصت قانونی انتخاب زمان باقی است، هنوز هم نشانه‌هایی از اجماع حداقلی بر روی گزینه‌های پیشنهادی یا داوطلب به چشم نمی‌خورد.

شورای چهارم تبریز که پس از تغییر قانون شوراها در بعد تعداد اعضا، شاهد افزایش تقریباً دو برابری اعضای خود بوده و با 21 عضو وظیفه تصمیم‌سازی، تدوین و ابلاغ سیاست‌های کلی و نیز اعمال نظارت‌های لازم در روند اداره، توسعه و آبادانی شهر به عنوان نهاد بالادست شهرداری را بر عهده دارد، در شرایطی با وظیفه سنگینی تحت نام انتخاب شهردار، به عنوان نخستین و اصلی‌ترین وظیفه خود روبه‌روست که با توجه به شرایط موجود و عدم اجماع و گزینش فردی کارآمد برای تصدی مسئولیت شهرداری، نیم‌نگاهی نیز به تغییر و هدایت پروسه انتخاب به داخل بدنه خود و از بین اعضای همکار دارد؛ تصمیمی که با وجود توافق قبلی بر سر عدم انتخاب شهردار از بین اعضای شورا، بار دیگر و طی روزهای اخیر به میز تصمیمات شورایی به عنوان یکی از گزینه‌های انتخاب بازگشته است.

خبرهای رسیده از درون جلسات غیرعلنی یا به تعبیر مصطلح و رایج، جلسات بدون مستمع شورای چهارم حکایت از آن دارد که با وجود خارج شدن چندین باره موضوع بررسی نحوه انتخاب شهردار تبریز از دستور جلسات هفته‌های اخیر که خود به نوعی زمینه‌ساز فرصت سوزی بوده، عزمی جدی برای پایان دادن به ماجرای انتخاب شهردار در بین اعضا، آن هم پس از خود انتقادی‌های درون شورایی و ابراز نگرانی‌های عمومی، آغاز شده اتفاقی که در سی و پنجمین روز استقرار شورا منجر به تشکیل شبانه و فوق‌العاده در شامگاه یکشنبه شد و 21 عضو این نهاد در هشت نام به اتفاق نظر رسیدند؛ هشت نامی که گفته می‌شود نام 2 مدیر ارشد درون شهرداری (مرتضی آبدار معاون اداری مالی شهرداری و عباس عادل‌ی شهیر شهردار فعلی منطقه 6)، دو گزینه بیرون از شهرداری (صادق نجفی مدیرعامل فعلی سازمان منطقه آزاد ارس و فرج‌قلی‌زاده معاون اداری مالی و شهردار اسبق منطقه 3 شهرداری) و در نهایت چهار تن از اعضای شورای فعلی (احتشام حاجی‌پور، حبیب شیرازی، علی شیاری و اکرم حضرتی) را شامل می‌شود.

رسیدن به چنین اجماعی از سوی اعضای شورای اسلامی شهر تبریز، فارغ از خود نام‌ها و سابقه و صلاحیت هر یک از گزینه‌ها، این

سؤال را نزد افکار عمومی ایجاد کرده است که آیا این اسامی به واقع کاندیداهای واقعی به شمار می‌روند یا همچنان نوعی بازی با اسامی است؟ آیا با وجود کمی زمان برای تعیین تکلیف جریان انتخاب و از طرفی لزوم بررسی برنامه های کاندیداها که ذاتا امری زمان بر نیز خواهد بود، شورای چهارم موفق به انتخاب شهردار در زمان مقرر خواهد شد؟ و آیا از بین این اسامی، نام شهرداری از قوطی آراء بیرون خواهد آمد که پیش تر بر روی آن توافق و هماهنگی صورت گرفته است؟

این سئوالات و سئوالات مشابه دیگر در شرایطی مطرح هستند که هر روز تأخیر در تعیین تکلیف موضوع انتخاب شهردار، تأثیر خود را در تدوین لایحه بودجه سال آینده شهرداری و شهر تبریز، منطبق با اولویت‌های کاری و برنامه ای شهردار آینده بر جای خواهد گذاشت.

در هر صورت شرایط فعلی حاکم بر فضای مدیریت شهری تبریز بیش از آن که نشان دهنده عزم و همت جدی منتخبان مردم برای انتخاب شهردار مورد توافق باشد؛ تداعی بخش وضعیت مشابهی است که در دوران استقرار شورای دوم تبریز بر این شهر گذشت؛ وضعیتی که شورای دوم تبریز را به دلیل عدم توافق در انتخاب شهردار تا مرز انحلال پیش برد و درست در آخرین ساعات پایان مهلت قانونی، فردی از درون شورا به عنوان شهردار برگزیده شد که هنوز هم سودای شهرداری دارد؛ آیا این بار نیز تبریز با انتخاب شهرداری از دل شورا از کمای مدیریتی خارج خواهد شد؟

احد نقش شورشپهر